

تلویزیون تئاتر ایران؛ از واقعیت تا شعار

■ «تلویزیون تئاتر ایران» عنوانی است که حتی به گوش بسیاری از فعالان تئاتر ما ناآشناست در حالیکه قرار بود از طریق این سامانه با تئاتر دنیا در ارتباط باشیم!

گروه فرهنگ و هنر - این عنوان نخستین بار سال گذشته مطرح شد، مدتی بعد از شروع همه گیری کرونا. زمستان پارسال، با نزدیک شدن به زمان برگزاری سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر از فاز نخست این تلویزیون رونمایی شد. اما بسیاری از کشورهای جهان تئاتر ایران، بهتر است مروری کوتاه داشته باشیم به شرایط تئاتر در دوران کرونا. با شروع پاندمی کرونا سالن های تئاتر در بسیاری از کشورهای جهان تعطیل و برگزاری جشنواره های مهم دنیا هم به زمانی بهتر موکل شد. این تعطیلات اجباری بسیاری از فعالان تئاتر در کشورهای مختلف را بر آن داشت تا شیوه های نوین اجرا را بیازمایند. طبیعتا مناسبات زندگی امروز، بسیاری از هنرمندان تئاتر را به فکر استفاده از فضای مجازی و شیوه های اجرای آنلاین سوق داد که البته نمی توان عنوان تئاتر را برای آن در نظر گرفت چرا که اجرای قطعات نمایشی در فضای مجازی، مادیوم دیگری است که مناسبات خاص خود را دارد و قرار هم نیست جایگزین

اجرای زنده تئاتر باشد. در کشور ما هم تجربه هایی به شکل پراکنده انجام شد و برخی از فعالان تئاتر به صورت خودجوش اجراهایی را در قالب اجراهای آنلاین یا تئاتر در فضای مجازی تدارک دیدند. این اجراها البته دیری نپایید و هر زمان که سالن های تئاتر فعال می شد، گروه هایی برای اجرای زنده آثار خود در سالن های تئاتر دست به کار تمرین و آماده سازی می شدند. اما برای اجرای زنده دیری نپایید و هر زمان که سالن های تئاتر فعال می شد، گروه هایی برای اجرای زنده آثار خود در سالن های تئاتر دست به کار تمرین و آماده سازی می شدند. از سوی دیگر گفته می شود در بعضی از کشورها، دولت ها کمک هایی را برای جبران بیکاری فعالان تئاتر اختصاص داده اند ولی طبیعتا شرایط اقتصادی کشور ما چنین اجازه ای را به بخش دولتی نمی دهد. در همین گیر و دار، بحث از سرگیری تولید تئاتر و همکاری با تلویزیون مطرح شد که البته به نتیجه ای هم نرسید. اجرای تئاتر در فضای باز هم به دلیل سرد شدن هوا در نیمه دوم سال، عملا منتفی بود و در وضعیتی که امکان اجرای تئاتر و کمک دولت، به حداقل ممکن رسیده بود، از سوی مرکز هنرهای نمایشی خبر رسید قرار

رویدادهای تئاتری برای مخاطبان سراسر کشور باشد که با توجه به تمهیدات دوستان در معاونت امور هنری، اداره کل هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی ایران، از هر نظر برای هنرمندان به منظور بازتاب رویدادهای نمایشی مقرون به صرفه است. او توضیح داده بود ایجاد این سامانه حتی امکان آن را می دهد که در خلال فصول مختلف اجرا و همچنین در موسم جشنواره ها ویدئویی از اجرای نمایش های خارجی که با فضای فرهنگی ایران سنخیت دارد ولی امکان حضور فیزیکی آن ها در سالن های نمایشی ایران میسر نیست، برای استفاده عموم علاقه مندان به اشتراک گذاشته شود.

روانمایی از فاز نخست تئاتر ایران

حالا چندین ماه از روانمایی فاز نخست این تلویزیون می گذرد. اگر سری به این سامانه بزنید، آرشویی از اختتامیه دوره های قبل جشنواره های تئاتری خواهید دید همراهِ با میزگردها و کارگاه های آموزشی و یکسری آیین های نمایشی که ویژه نوروز امسال تهیه شده است. ضمن اینکه مدهاست که قرار است «مردی» نمایش «گزارش یک مهمانی» به

عنوان تئاتری اجتماعی از این سامانه ارائه شود.

در این مدت بارها جامعه تئاتری به این موضوع پرداخته اند که مرکز هنرهای نمایشی می تواند با استفاده از امکانات موجود خود همچون سالن های حرفه ای تئاتر و تجهیزات فنی، فضایی برای تولید تئاترهای ضبط شده با کیفیت بالا ایجاد کند. به این صورت که گروه های نمایشی می توانند نمایش های خود را در سالن هایی مانند تالار وحدت یا تئاتر شهر و با استفاده از امکانات نور و صدای این سالن ها ضبط کنند و در مرحله بعدی، مرکز هنرهای نمایشی از طریق رایزنی با شبکه نمایش خانگی، فضایی برای ارائه این آثار در این بستر فراهم آورد.

قرار نیست آرمان گرا باشیم و فکر کنیم این سامانه نوپا باید به سرعت به محلی برای تولیدات تازه تئاتر تبدیل و هر روز و هر شب چندین پروژه تازه در آن بارگذاری شود ولی می توانیم انتظار داشته باشیم در وضعیتی که بیشتر فعالان تئاتر با مشکلات نفس گیر اقتصادی رو به رو هستند و هیچ فضایی برای

از دیگر کتاب هایی که برای جایزه بهترین رمان اولی نامزد شده بودند می توان به «دختری با صدای بلند» (The Girl with the Louding Voice) نوشته آبی در، «رنگین کمان شیری» (Rainbow Milk) از ژیل مندز و «ارواح» (Ghosts) از دالی

سرانجام با چاپ کتاب «شاگی بین» موافقت کرد، ۳۲ ویراستار آن وارد کرده بودند. اما این کتاب در فرمت های مختلف حدود نیم میلیون نسخه در سراسر جهان فروش کرده و سنال گذشته موفق به کسب جایزه معتبر ادبی بوکر شد. براساس گزارش نیلسن بوک اسکن، نسخه جلد کاغذی این کتاب که ماه گذشته چاپ و روانه بازار شد، در عرض فقط دو هفته و نیم ۵۰ هزار و ۱۹۵ نسخه فروش کرده است.

هنرهای نمایشی می تواند با استفاده از امکانات موجود خود همچون سالن های حرفه ای تئاتر و تجهیزات فنی، فضایی برای تولید تئاترهای ضبط شده با کیفیت بالا ایجاد کند. به این صورت که گروه های نمایشی می توانند نمایش های خود را در سالن هایی مانند تالار وحدت یا تئاتر شهر و با استفاده از امکانات نور و صدای این سالن ها ضبط کنند و در مرحله بعدی، مرکز هنرهای نمایشی از طریق رایزنی با شبکه نمایش خانگی، فضایی برای ارائه این آثار در این بستر فراهم آورد.

این پیشنهادهای به کرات از سوی هنرمندان گوناگون ارائه شده و بسیاری از آنان اعلام آمادگی کرده اند تا نمایشنامه های مورد نظر خود را به این شیوه ارائه کنند. اما این پرسش همچنان در ذهن اهالی تئاتر وجود دارد که چرا مرکز هنرهای نمایشی در این زمینه نه تنها کوچکترین اقدامی انجام نمی دهد، بلکه هیچ واکنشی هم به این پیشنهادها ندارد. حتی اگر بدینانه، تصور کنیم رایزنی با شبکه نمایش خانگی بی ثمر خواهد بود، با وجود سامانه ای به نام تلویزیون تئاتر ایران، طبیعتا تئاترهای ضبط شده روی دست مرکز هنرهای نمایشی نخواهد ماند و فضایی برای ارائه این آثار در این سامانه وجود خواهد داشت.

اما ظاهرا همین موضوع هم دومین پرسش بزرگ را در ذهن کسانی که از وجود این سامانه باخبر هستند، ایجاد کرده است (فراموش نکنیم اغلب جامعه تئاتری هنوز

بریتانیا شهرت داشت، برای نخستین بار در سال ۱۹۹۰ با هدف تجلیل از بهترین نویسندگان و کتابهای بازار نشر انگلیس راه اندازی شد. این جایزه از سال ۲۰۰۵ تا به حال به معرفی بهترین انتشارات و کتابفروشی های این کشور نیز می پردازد.

جایزه کتاب سال بریتانیا به برنده بوکر رسید

■ رمان «شاگی بین» از «استوارت داگلاس» پس از درخشش در جایزه «بوکر ۲۰۲۰»، این بار عنوان کتاب سال «جایزه کتاب بریتانیا» را از آن خود کرد.

استوارت برای رسیدن به جایزه بزرگ این رویداد ادبی، رقبای سرسختی چون مگی افارل و دیوید اولوسگا را پشت سر گذاشت؛ افارل با رمان «همنت» جایزه بهترین اثر داستانی را برد و اولوسگا با کتاب «سیاه پوست» بر بریتانیایی: یک تاریخ ضروری و کوتاه» جایزه بهترین کتاب غیرداستانی و مصور در حوزه ادبیات کودک را از آن خود کرد. شاگی بین علاوه بر عنوان کتاب سال، جایزه بهترین رمان اولی را نیز برای خالق اسکاتلندی خود به ارمان آورد. این رمان روایتگر داستان پسری است که در گلاسگو دهه ۸۰ میلادی در دل فقر و اعتیاد بزرگ می شود. هیات داوران جایزه کتاب بریتانیا این رمان را که استوارت بیش از یک دهه برای خلق آن زمان صرف کرده، یک اثر کلاسیک نامیدند که کیفیت نگارش، چشم انداز انتشاراتی خلاقانه و فروش فوق العاده را یکجا با هم دارد. قبل از آن که انتشارات پیکادور

احداث مدرسه ۱۸ کلاسه در کیش

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش
 ۴۴۴۲۴۹۶۹
 ۴۴۴۲۴۹۹۹
 گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش
 روزنامه